

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210295
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6617210295.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej v právnej veci žalobcu GEBRÜDER WEISS, s.r.o., so sídlom Diaľničná cesta 20, 903 01 Senec, IČO: 31 341 381, zastúpeného JUDr. Peterom Arendackým, advokátom, so sídlom Železničiarska 13, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému 2/ ABAS SR Management s.r.o., so sídlom Pražská 11, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 883 324, zastúpenému Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, 827 25 Bratislava, IČO:36 868 221, o zaplatenie 167.344,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/90/2017-302 zo dňa 26.novembra 2018 takto

rozhodol:

1. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/90/2017-302 zo dňa 26.novembra 2018 v napadnutej časti výroku, ktorou súd žalobu žalobcu o zaplatenie 167.344,89 eur s príslušenstvom proti žalovanému 2/ zamietol potvrdzuje.
2. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/90/2017-302 zo dňa 26.novembra 2018 v napadnutej časti výroku, ktorým súd žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, ktorého výška bude určená osobitným uznesením potvrdzuje.
3. Žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 167.344,89 eur s príslušenstvom voči žalovaným 1/ a 2/ a priznal im nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. Okresný súd dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že nárok žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ je nedôvodný, keď prisvedčil tvrdeniam žalovaného 1/, že predložením Zmluvy o postúpení pohľadávok a Zmluvy o poskytovaní prepravných a logistických služieb medzi SONY Europe Limited a žalobcom došlo k podstatnej zmene a doplneniu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, nakoľko je zrejmé, že poškodeným 1/ bola spoločnosť SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo, ktorá si svoje nároky mohla uplatniť u žalobcu a žalobca si následne svoje nároky mohol uplatniť proti svojmu subdodávateľovi, t. j. ďalšiemu dopravcovi z titulu uzavretej prepravnej zmluvy podľa § 610 Obchodného zákonníka, čo pôvodne v žalobe žalobca aj uplatnil. Súd ďalej konštatoval, že žalobca nepodal návrh na zmenu žaloby, preto súd nerozhodoval o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby, avšak musel prihliadať na podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, a to v tom zmysle, že pokiaľ žalobca tvrdil, že mu vznikla škoda, táto mu mohla vzniknúť len do výšky plnenia voči vlastníkovi tovaru a poškodenému, t. j. SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo. Súd konštatoval, že takto vzniknutú škodu by ďalej posudzoval v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, a to §

610 a nasl., aj s prihladnutím na Dohodu o urovnaní uzatvorenú medzi zmluvnými stranami 1.6.2017, t. j. medzi SONY Europe Limited a žalobcom, pričom výška škody by bola stanovená na základe zistení súdu ohľadom výšky škody, ktorú uhradil žalobca spoločnosti SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo. Súd konštatoval, že dôkazový materiál ohľadom takto určitejšej výšky škody žalobca v konaní neprodukoval a nepredložil, preto súd výšku škody, ktorá vznikla priamo žalobcovi prípadným porušením právnych povinností žalovaných 1/, 2/ nezisťoval a neposudzoval, resp. túto nemohol posudzovať a z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 41Cob/54/2019-333 zo dňa 20.novembra 2019 rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 14Cb/90/2017-302 zo dňa 26.novembra 2018 zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 167.344,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 20.4.2017 do zaplatenia. Druhou výrokovou vetou rozsudok okresného súdu v napadnutej časti trov konania zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% a treťou výrokovou vetou priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 1/ a 2/. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že obrana žalovaného 1/ o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v spore nie je dôvodná tak, ako ani jeho tvrdenie, že žalobca nepreukázal účel zaplatenia 100.000,---eur titulom náhrady škody spoločnosti SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo a tiež jeho námietka, že žalobca mal požiadať konajúci súd o zmenu žaloby, keď uviedol, že je správny názor žalobcu, že o zmene žaloby je povinný rozhodnúť súd aj bez návrhu, ak je to potrebné pre rozhodnutie veci. Žalobca sa domáhal zaplatenia náhrady škody voči žalovanému 1/ na základe dôkazu, a to predloženého CMR SK 39867, z ktorého vyplýva, že odosielateľom bola spoločnosť FOXONN Slovakia, s. r.o., prepravcom spoločnosť FLOS, s. r. o. Nitra, príjemcom tovaru spoločnosť SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo, Tilburg. Odvolací súd ďalej konštatoval, že tak, ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, škoda vznikla spoločnosti SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo a nakoľko táto spoločnosť postúpila nárok na náhradu škody na žalobcu, žalobca sa dôvodne domáhal uplatneného nároku na náhradu škody na základe predložených dôkazov. Odvolací súd konštatoval, že v zmluve o postúpení pohľadávky z 21.3.2018 je dostatočne identifikovaný predmet postúpenia a z toho dôvodu neakceptoval obranu žalovaného 1/ o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Odvolací súd mal za to, že nárok žalobcu je voči žalovanému 1/ a 2/ dôvodný, keď neakceptoval obranu žalovaného 2/ vzhľadom na opomenutie jeho povinnosti z uzavretej Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti zo dňa 1.5.2014, ktoré žalobca v konaní preukázal.

3. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal dovolanie žalovaný 2/ a Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením č. k. 3Obdo/42/2020-402 zo dňa 28.septembra 2020 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.novembra 2019 č. k. 41Cob/54/2019-333 v časti, v ktorej uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 167.344,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 20.apríla 2017 do zaplatenia a vo výrokoch, ktorým priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

4. Dovolací súd v napadnutom uznesení okrem iného konštatoval, že odvolací súd svoje zmeňujúce rozhodnutie, ktorým žalobe žalobcu vyhovel aj vo vzťahu k žalovanému 2/ založil výlučne na tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku voči žalovanému 1/, a že v konaní bola preukázaná škoda, ktorá vznikla pôvodne spoločnosti SONY Europe Limited, za ktorú zodpovedá žalovaný 1/ ako dopravca. Krajský súd vo vzťahu k žalovanému 2/ nezohľadnil, že vydaním zmeňujúceho rozsudku došlo k nahradeniu rozsudku súdu prvej inštancie, a že jeho povinnosťou bolo dôsledne vysporiadať sa so žalobou uplatneným nárokom, jeho právnym základom tak vo vzťahu k žalovanému 1/ ako aj vo vzťahu k žalovanému 2/, či žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne uplatneného nároku a následne (v prípade kladného záveru o unesení dôkazného bremena žalobcom) sa vysporiadať s procesnou obranou žalovaného 2/. Dovolací súd konštatoval, že predmetné skutočnosti odvolací súd v napadnutom rozsudku vôbec nezohľadnil, iba všeobecne skonštatoval, že žalobca preukázal porušenie povinnosti žalovaným 2/ a uzavrel to tým, že sa nestotožnil s obranou žalovaného 2/. Takýto postup krajského súdu je nesprávny a v rozpore s úpravou zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. Dovolací súd upriamil pozornosť odvolacieho súdu na to, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať splnenie všetkých troch zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu - porušenie povinnosti zo záväzku (alebo inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku), vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti a až následne by bol žalovaný 2/ povinný popierať žalobou uplatnený nárok, keďže len takýto postup zodpovedá

právnej úprave zodpovednosti za škodu podľa Obchodného zákonníka. Konštatoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktoré by sa týkalo vzájomného vzťahu žalobcu a žalovaného 2/ a nároku žalobcu voči žalovanému 2/, a tým odvolací súd znemožnil žalovanému 2/, aby sa mohol relevantným spôsobom brániť voči žalobou uplatnenému nároku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd žalovaným 2/ napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v časti o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 167.344,89 eur s príslušenstvom a súvisiacich výrokoch o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, s tým, že v ďalšom konaní bude povinnosťou odvolacieho súdu vysporiadať sa s nárokom žalobcu na náhradu škody voči žalovanému 2/, a to osobitne, či žalobca v spore preukázal splnenie kumulatívnych predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. Ak žalobca tieto predpoklady zodpovednosti za škodu preukázal, bude povinnosťou odvolacieho súdu relevantným spôsobom sa vysporiadať s argumentáciou žalovaného (s poukazom na znenie § 393 ods. 2 v spojení s § 387 ods. 3 CSP). Zároveň rozhodol, že v novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/.

5. Keďže dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. novembra 2019 č. k. 41Cob/54/2019-333 len v časti týkajúcej sa žalovaného 2/, ktorý dovolanie podal a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zostal voči žalovanému 1/ nedotknutý, označuje Krajský súd v Banskej Bystrici v ďalšom konaní v záhlaví tohto rozsudku len žalovaného ABAS SR Management, s. r. o. Bratislava a pre väčšiu prehľadnosť ho naďalej označuje ako žalovaného 2/.

6. Po rozhodnutí dovolacieho súdu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania zostalo s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v časti týkajúcej sa žalovaného 2/ preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu o zaplatenie 167.344,89 eur s príslušenstvom voči žalovanému 2/ zamietol a priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

8. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca si dňa 17.3.2017 objednal u žalovaného 1/ medzinárodnú prepravu tovaru zo Slovenskej republiky do Holandského kráľovstva s miestom nakládky Nitra a miestom vykládky v meste Tilburg. Dátum vykládky bol dohodnutý na deň 21.3.2017. Na základe potvrdenej objednávky žalovaný 1/ prevzal dňa 20.3.2017 tovar a začal vykonávať prepravu prostredníctvom nákladného motorového vozidla ľahača a návesu. Prepravovaný tovar pozostával televíznych setov značky SONY. Celková hodnota prepravovaného tovaru predstavovala sumu 239.594,59 Eur. Počas prepravy došlo k čiastočnej krádeži prepravovaného tovaru, a to v rozsahu 167.344,89 Eur. Spoločnosť SONY Europe LTD si uplatnila dňa 22.3.2017 u žalobcu nárok na náhradu škody. Následne si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného 1/. Žalovaný 1/ škodu neuhradil. Okresný súd zistil, že k odcudzeniu tovaru z vozidla žalovaného 1/ došlo v noci 21.3.2017 na 22.3.2017. Napriek skutočnosti, že dátum vykládky bol dohodnutý na deň 21.3.2017 vozidlo žalovaného 1/ ešte nebolo v tom čase vyložené, pretože miesto vykládky bolo v čase príchodu vozidla žalovaného 1/ uzatvorené. Vodiči žalovaného 1/ prepravu tovaru potom odstavili vozidlo na parkovisku, neďaleko areálu, kde mal byť tovar vyskladnený podľa odporúčania, ktoré sa nachádzalo na vrátnici. Dňa 22.3.2017 v čase približne o 5:00 h ráno došlo neznámymi páchatelmi k čiastočnému odcudzeniu tovaru z uvedeného kamióna, v hodnote 167.344,89 Eur. Páchatelia krádeže neboli zistení, pričom

žalobca sa domáhal náhrady škody proti žalovanému 1/ z dôvodu porušenia povinnosti a to na základe ustanovení Obchodného zákonníka, ako aj Dohovoru CMR, a tiež proti žalovanému 2/, ktorý mal na starosti monitorovanie prepravy a dodržiavanie bezpečnostných predpisov, ktorý podľa tvrdenia žalobcu si zanedbal svoje povinnosti. Žalovaný 1/ v konaní namietal aktívnu legitimáciu žalobcu vzhľadom na to, že samotný žalobca tvrdil, že škodu si uplatnil za spoločnosť SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo Holandsko, pričom táto pohľadávka resp. túto pohľadávku mala vlastníť táto anglická spoločnosť a napriek tomu žalobca podal žalobu s tým, že tvrdil, že jeho nárok je oprávnený a je daný prepravnou zmluvou. Okrem nedostatku aktívnej legitimácie potom žalovaní 1/, 2/ namietali tie skutočnosti, že oni neporušili žiadnu právnu povinnosť vyplývajúcu zo vzťahu so žalobcom, preto nezodpovedajú za vznik škody a namietali taktiež výšku škody. Okresný súd ďalej konštatoval, že z predloženého CMR je zrejmé, že dopravcom bola spoločnosť žalovaného 1/ FLOS SLOVAKIA odosielateľom spoločnosť FOXONN SLOVAKIA spol.s.r.o. Nitra, príjemcom SONY Europe Limited Spojené kráľovstvo. Ďalej podľa zmluvy o poskytovaní prepravných a logistických služieb mala škoda vzniknúť spoločnosti SONY Europe LTD Spojené kráľovstvo Holandsko, ktorá bola objednávateľom prepravy. V žalobnom návrhu žalobca vymedzil svoje nároky z titulu vzniknutej škody, ktorá mala v podľa jeho tvrdenia vzniknúť porušením povinnosti žalovaného 1/, 2/ pri preprave tovaru z Nitry do Tilburgu. Svoj nárok odvodzoval od uzavretej prepravnej zmluvy v zmysle § 610 Obchodného zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení Dohovoru CMR.

10. Odvolací súd z obsahu spisu ďalej zistil, že žalobca sa svojho nároku na zaplatenie 167.344,89 eur s príslušenstvom domáhal najprv voči žalovanému 1/ (FLOS SLOVAKIA, s.r.o.). Podaním zo dňa 14.12.2017 požiadal o pristúpenie ďalšieho subjektu, a to spoločnosti ABAS SR Management, s. r. o. Bratislava ako žalovaného 2/ na tom skutkovom základe, že uvedená spoločnosť vykonávala pre žalobcu bezpečnostné a monitorovacie služby týkajúce sa preprav vykonávaných žalobcom alebo pre žalobcu, a to na základe Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti zo dňa 1.5.2014, s tým, že v zmysle tejto zmluvy bola spoločnosť ABAS SR Management, s.r.o. povinná vykonávať nepretržitý 24 hodinový dohľad nad vozidlami žalobcu a jeho partnerov, informovať žalobcu o stave a situácii vozidiel, reagovať na ne riadne a včas a vykonávať opatrenia potrebné pre bezpečný transport týchto vozidiel a tovaru v nich. Uviedol, že uvedené povinnosti bola spoločnosť povinná plniť aj vo vzťahu k predmetnej preprave vykonávanej žalovaným 1/. Podľa názoru žalobcu si svoje povinnosti nespĺnila a neinformovala žalobcu riadne a včas o situácii vozidla, nevykonala potrebné opatrenia pre bezpečný transport vozidla a prepravovaného tovaru. Žalobca tvrdil, že spoločnosť ABAS SR Management, s.r.o. nereagovala vôbec, prípadne dostatočne na skutočnosť, že žalovaný odstavil vozidlo v noci z 21.3.2017 na 22.3.2017 na parkovisku, ktoré nespĺňalo žalobcom určené bezpečnostné štandardy a uvedeným porušením povinností spoločnosť ABAS SR Management, s.r.o. prispela k vzniku škody, ktorej náhrada je predmetom tejto žaloby.

11. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 14Cb/90/2017-102 zo dňa 21.februára 2018 pripustil, aby do konania vstúpil ďalší subjekt na strane žalovaného 2/ - spoločnosť ABAS SR Management, s.r.o. Bratislava.

12. Žalovaný 2/ v celom rozsahu popieral žalobcove skutkové tvrdenia vo vzťahu k porušeniu povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb a predložil súdu záznam o udalosti zo dňa 22.3.2017, ktorý obsahuje popis predmetnej udalosti a email odoslaný žalobcovi dňa 22.3.2017 o 0.45 h. Tvrdil, že jeho povinnosti v zmysle zmluvy sú všeobecne prevenčného charakteru a jeho pracovníci pri plnení úloh vždy postupovali s odbornou starostlivosťou a starostlivosťou v súlade so Zmluvou a príslušnými smernicami. Žalovaný 2/ mal za to, že žalobca vo svojom návrhu neuviedol, akú povinnosť zo záväzkového vzťahu žalovaný 2/ porušil a akým spôsobom, z toho dôvodu nie sú voči žalovanému 2/ splnené zákonné podmienky na uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka.

13. Žalobca sa s uvedeným tvrdením žalovaného 2/ nestotožnil a tvrdil, že predmetné emailové podanie nebolo v zmysle podmienok Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb postačujúce. Poukázal na čl. III. písm. b/, čl. V. písm. a/ Zmluvy a na ustanovenie čl. III. písm. c/, g/, a j/ Smernice - Postup pre monitorovacie centrum, ktorá bola prílohou zmluvy a podľa ktorej bolo povinnosťou žalovaného 2/ jednak komunikovať so žalobcom nielen emailom, ale aj telefonicky a upovedomiť o vzniknutej situácii (odklonenie od trasy a parkovanie na neschválenom parkovisku) takým spôsobom, aby žalobca mohol

na túto informáciu reagovať a udeliť pokyny na jej riešenie). Mal za to, že žalovaný 2/ pri plnení zmluvy vo vzťahu k predmetnej preprave nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

14. Žalovaný 2/ predmetné tvrdenia žalobcu popieral, nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že pri plnení svojich úloh porušil čl. III. písm. b/ a čl. V. písm. a/ Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 2/ a čl. III. písm. c/, g/ a j/ Smernice - postup pre monitorovacie centrum tým, že pracovníčka žalovaného 2/ nekontaktovala pracovníka žalobcu telefonicky pri zaparkovaní sledovaného vozidla, pretože z citovaných ustanovení Zmluvy a Smernice explicitne táto povinnosť nevyplýva a rovnako zo zmluvy nevyplýva určenie denných časových období na komunikáciu emailom alebo telefonicky. Tvrdil, že poskytoval predmetnú službu v nepretržitej prevádzke a žalobca si mal vytvoriť podmienky na prijatie akejkoľvek informácie v akejkoľvek dobe. Poukázal na to, že pracovníčka žalovaného 2/ oznámenie o parkovaní sledovaného vozidla zaslala na adresu pani Dariny Ščibrányovej, špecialista transport security HSEQ na adresu určenú pre komunikáciu zo strany žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný 2/ ho emailom dňa 22.3.2017 informoval nepravdivo, poukázal žalovaný 2/ na záznam telefonického hovoru s vodičom predmetného vozidla s tým, že nebolo úlohou žalovaného 2/ ani v jeho možnostiach preverovať charakter a miesto odstavenia monitorovaného vozidla. Uviedol, že túto informáciu určeným spôsobom oznámil žalobcovi, úlohou ktorého bolo túto informáciu vyhodnotiť a prijať potrebné opatrenia. Žalovaný 2/ v konaní poprel aj skutkové tvrdenia žalobcu, že v prípade daného incidentu došlo k odkloneniu monitorovaného vozidla od stanovenej trasy a jeho parkovanie na neschválenom parkovisku s tým, že žalobca túto skutočnosť nepreukázal. Uviedol, že objednávka monitorovania predmetného vozidla obsahovala najmä údaje: typ prepravy, dátum a čas naložky, miesto vykládky, ŠPZ vozidla, návesu, hraničný priechod a trasu. Objednávka monitoringu neobsahovala žiadne špecifické požiadavky (napr. vo vzťahu k parkovaniu). Opätovne zdôraznil, že jeho úlohou bolo monitorovať vozidlo a informovať žalobcu a túto povinnosť si žalovaný 2/ splnil.

15. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu je povinný nahraďiť škodu tým spôsobenú druhej strane ibaže poukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

16. Zodpovednosť za škodu je objektívnou zodpovednosťou, kde pre vznik zodpovednosti sa nevyžaduje zavinenie. Predpokladom pre vznik zodpovednosti je porušenie povinností zo záväzku (alebo inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti. Existenciu týchto predpokladov musí preukázať poškodený. Pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 373 sa vyžaduje porušenie povinností z obchodného záväzkového vzťahu alebo porušenie inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku. Škodou sa rozumie skutočná škoda, ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodnou udalosťou a ušlý zisk ako zisk, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nebola nastala škodná udalosť. Zodpovednosť je daná len vtedy, keď vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s porušením povinností (kauzálny nexus). Nie každé porušenie povinností zo záväzku alebo inej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku spôsobí škodu. Povinný subjekt môže porušiť viac povinností, ale nie každé porušenie povinnosti je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, pretože škoda nebude následkom (dôsledkom) porušenia povinností.

17. Dôkazné bremeno ohľadne porušenia právnej povinnosti ako jedného zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 373 Obč. zákonníka spočíva na poškodenom (žalobcovi).

18. Dovolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že povinnosťou odvolacieho súdu bude vysporiadať sa s nárokom žalobcu na náhradu škody voči žalovanému 2/, teda, a to osobitne, či žalobca v spore preukázal splnenie kumulatívnych predpokladov zodpovednosti za škodu podľa ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka.

19. V odôvodnení rozsudku, ktorým sa zamietá žalobu na náhradu škody súd vysvetlil, aké predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody zákon vyžaduje. Ak je ich splnenie požadované zákonom kumulatívne a súd zistí nespĺnenie čo i len jedného z predpokladov postačuje, ak sú následne vysvetlí, ktorý z týchto predpokladov nebol splnený, nakoľko pre nespĺnenie čo i len jedného z predpokladov nie je možné nárok na náhradu škody priznať.

20. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalovaný 2/ nenaplnil základné predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi.

21. Žalobca tvrdil, že žalovaný 2/ si povinnosti, ktoré mal plniť vo vzťahu k predmetnej preprave vykonávaným žalovaným 1/ nesplnil, neinformoval žalobcu riadne a včas o situácii vozidla, nevykonal potrebné opatrenia pre bezpečný transport vozidla a prepravovaného tovaru. Spoločnosť nereagovala, prípadne nereagovala dostatočne na skutočnosť, že žalovaný 1/ odstaviť vozidlo na parkovisku, ktoré nespĺňalo žalobcom určené bezpečnostné štandardy a týmto porušením povinností spoločnosť žalovaného 2/ prispela k vzniku škody.

22. Odvolací súd sa s týmto tvrdením žalobcu nestotožnil. V spise sa nachádza prepis telefonického hovoru zo dňa 22.3.2017, vykonaný o 0.40 h medzi operátorkou žalovaného 2/ a vodičom vozidla, podľa ktorého vodič žalovaného 1/ uviedol, že sú na ich parkovisku čo majú priľahlé okolo 2 km od SONY, čiže je to pod kamerami a tam stojí s autom. Na otázku operátorky, či na ich parkovisku, vodič uviedol, že áno, majú to tam ako na vrátnici, s tade si zobrali adresu a na ňom stoja. Vodič uviedol, že je pod kamerami, je oplotené a osvetlené. Následne o 0.45 h dňa 22.3.2017 zaslala operátorka žalovaného 2/ žalobcovi email, v ktorom oznámila, že vozidlo LC 251 CR je na parkovisku cca 2 km od vykládky Tilburg s tým, že toto parkovisko patrí vykládke, kam ich poslali parkovať. Parkovisko je pod kamerami, je osvetlené a oplotené a vozidlo bude vykladať o 11.00 h dňa 22.3.2017.

23. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na výpoveď svedka Jána Borovca, vodiča predmetného vozidla, ktorý na pojednávaní konanom dňa 24.9.2018 uviedol, že zaparkovali na parkovisku, ktoré im udalo SONY ako parkovisko pre firmu, tam prišli okolo 11.00 h večer. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný porušil vyššie citované články jednak Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 2/ a Smernice - postup pre monitorovacie centrum tým, že pracovníčka žalovaného 2/ nekontaktovala pracovníka žalobcu telefonicky pri zaparkovaní sledovaného vozidla, dospel odvolací súd k záveru, že takáto povinnosť pre žalovaného 2/ zo Zmluvy o poskytovaní bezpečnostných služieb nevyplýva. V zmysle čl. III. bod b/ Zmluvy sa poskytovateľ (žalovaný 2/) zaviazal informovať určené kontaktné osoby zákazníka o stave a situácii vozidiel, reagovať na ne riadne a včas bez zbytočného predlžovania a vykonávať opatrenia potrebné pre bezpečný transport týchto vozidiel a tovaru v nich a podľa čl. V. písm. a/ Zmluvy mala komunikácia medzi monitorovacím centrom a zákazníkom prebiehať na základe emailových správ s použitím uvedených emailových kontaktov a prostredníctvom telefonátov, kde komunikácia začne overením kontaktnej osoby prostredníctvom hesla. Z dokladov, ktoré predložil žalovaný 2/ je zrejmé, že si svoje povinnosti v zmysle zmluvy splnil a o tom, kde je predmetné vozidlo žalovaného 1/ odparkované informoval žalobcu emailom tak, ako je uvedené v čl. V. písm. a/ Zmluvy s tým, že podľa názoru odvolacieho súdu z predmetného článku nevyplývala povinnosť informovať žalobcu aj emailovým podaním aj prostredníctvom telefonátu. Žalovaný 2/ si svoju povinnosť splnil a emailovým podaním uvedené skutočnosti žalobcovi oznámil. To, že sa jednalo o oznámenie v nočných hodinách, nemá podľa názoru odvolacieho súdu za následok porušenie povinnosti zo strany žalovaného 2/. Na dôvažok, keď samotný vodič žalovaného 2/ aj vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že sa jednalo o parkovisko, ktoré im udala firma SONY ako parkovisko pre firmu. Túto skutočnosť vodič žalovaného 1/ aj v telefonickom hovore pracovníčke žalovaného 2/ oznámil a na otázku operátorky, či sú odstavení na ich parkovisku uviedol, že áno, že to tam majú ako na vrátnici, tak si z tade zobrali adresu a tam stoja.

24. Odvolací súd nezistil ani porušenie čl. III. písm. c/, g/, j/ Smernice - postup pre monitorovacie centrum (č.l. 128), na porušenie ktorých článkov Smernice poukazoval žalobca.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že žalobca, na ktorom spočíva dôkazné bremeno, porušenie právnej povinnosti ako jedného zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného 2/ nepreukázal, z čoho vyplýva, že nepreukázal ani vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

26. Z týchto dôvodov má odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie v časti, v ktorej žalobu voči žalovanému 2/ zamietol a priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu rozhodol správne, preto rozsudok Okresného súdu Lučenec v tejto časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Vzhľadom na zrušenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/54/2019-333 zo dňa 20.novembra 2019 Najvyšším súdom SR ako súdom dovolacím, uznesením č. k. 3Obdo/42/2020-402 zo dňa 28.septembra 2020 aj vo výroku, ktorým priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania a v odôvodnení uznesenia uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/, odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 453 ods. 3, 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).